

Scheepswerf Slob aan de Industrieweg.

In 1947 begon Jan Slob een lasbedrijf. Met een boot verrichtte hij reparaties aan baggervaartuigen. In de beginjaren '50 groeide de firma sterk, mede door de gevolgen van de Watersnoodramp. Aan de Industrieweg had hij een kleine loods. Deze werd later uitgebreid. Zie foto. Tussen 1977 en 1989 werden de activiteiten naar Papendrecht verplaatst. Hiermee werd de periode Sliedrecht geschiedenis. (B.L)

Sollicitere in de jaere '70

Nae d'n ambachschool was 't niet de vraeg of t'r waarek was, nêênt, 't was meer de vraeg waerzôô zà 'k is an de slag gaon. In 't begin van de jaere '70 was t'r meer waarek as dat 'r mensehande wazze. D'r was zôôvel waarek dat de wurreve De Klop en Van Rees regelmaotig reclaome maakte op d'n ambachschool. Kom bij ons waareke, we biejen 'n goed lôn en goeje aarebaaijers voorwaerdes. Ok Bakker en Van der Leun, Fokker en de Kaobelfabriek stinge te springe om mense. Waarekgevers genogt, gêên hand vol, mor een land vol.

M'n opao van vaoders kant hà vroeger in d'n Biesbosch gewaarekt, an d'n afsluidijk en daernae bij d'n hoepmaakerij bij Jan de Jong. Z'n buitenafkist hè nog jaerelang bij ons in de kelder gestaon; waer dà ding gebleve is, weet 'k aailijk nie. Op laetere leeftijd gong die bij Jan Slob waareke as maonussie-van-aalles. Tò z'n pesjoen, doch tie. Dat het ie nie gehaald. Hij kreeg op z'n 62e 'n hartaanval. Een paor daege nae de begraefenis ging Jan Slob naer m'n omao toe in de Vermeerstraet, en gaf heur 1000 gulde

as blijk van werdering voor m'n opao. We praote nou over begin jaere '60, dus dat was een hôp geld. As ie as kaaind zukke familieverhaole hoort, blijf dat toch 'n bietjie hange. Ok mijn ome Dirrek het daer jaere lang gewaarekt. Jan Slob was 'n vent met 'n hart in z'n lijf!

Daerom wou ik ok graeg bij Slobpe gaon waareke, dus de keus was simpel. Riens Prins, d'n ijzerwaarekersbaos, weunde naest m'n tante Aorechie die effies een goed woordtie voor me deej, en ik kon drek beginne op de wurref in Paopendrecht. Laeter wou 'n maot vâ me daer ok gaon waareke, dus ik vroeg 't aan Rienze, mor die gong d'r nie meer over. "Dan mò je mor eefies bij Rook Versluis langs gaon," zee die. Zô gezeed, zô gedaen. We belde om haalef zeuve bij 'm aan, 'k denk dà Rook net z'n praksie achter z'n kieze had. 'k Stelde me maot voor an Rooke, die kwam toe met d'n oerouwe, mêêst gestelde vraeg in Slierecht: "Vâ wie bè je d'r êêntjie?" Van die en die uit de Lohmanlaon, zee m'n maot. "Aah, goed vollek! Een maandag kè je beginne," zee Rook. Jaot, zô simpel gong sollecitere toendertijd.

Tien jaer laeter, 'k was net getrouwd, kregte me de jaere '80 crisis. Mense op de wurreve, maor ok bij de toeleveringsbedrijve, wiere bij bossies ontslooge. Hoewel 'k nie ontslooge wier, hè 'k m'n aage toch wel effe achter m'n ore gekrabbeld. De tijd dà je as jongchie tot temet je pesjoen bij êênen baos waarekte, was voorgoed verbij en zou ok nooit meer trugkomme. 't Wier tijd om de baokes te verzette. Computers en elektronicao hadde de toekomst en 't was m'n hobby, dus mor weer gaon lere. Tegewoordig hè me flexwaarekers en ZZP-ers mè nul ure ketrakte. 'k Glôôf nie dà me daer beterder van geworre zijn. Maor ja, je ken de tijd nou êêmel nie trugdraaie, hee. Oh ja, maarege, 20 april, is t'r 'n aevend van de HVS over d'n oorlog in 't Griende-kelezie. Welkom om 19.30 uur!

Een Mandemaokertie